

EEN WEEKEND ZONDER ZORGEN

door

Herman De Jonghe

ALMO BVBA

Herman De Jonghe
hermandejonghe@gmail.com

ACT I

Scène 1

EEN WEEKEND ZONDER ZORGEN

AANKOMST

Sien komt op met grote rugzak met etenswaren, een ingepakte iglotent en een kleine draagbare tv. Ze is duidelijk een plaatsje aan het zoeken om te kamperen en heeft het net nu gevonden: een kleine weide naast een kabbelende beek. Het weer is prima, er is geen wind.

SIEN

Ja! Dat is het!

Hoor dat! Die vogeltjes die fluiten, dat beekje dat kabbelt.

Dat is leven! Sien, eindelijk!

(gooit haar rugzak van haar rug en voelt met haar voet de bodem)

Mooi vlak, prima kampeerplaatsje.

En ver van de wereld. Geen auto's, geen vliegtuigen, geen treinen, geen gezeur...

(rugzak uit, zet de tv op de grond, drinkt dan wat uit een fles die in haar rugzak zit of er aan hangt - rekt zich uit)

Programma voor de rest van de dag: niets!

Hallo, jongens, horen jullie dat?

Neen, dat kan niet, jullie zijn te ver weg.

Niets. Moeder gaat niet wassen en moeder gaat niet koken en moeder gaat niet zoeken naar jullie sokken.

Moeder gaat niets doen.

(Sien kijkt rond en vindt de plaats waar het tentje kan staan - ze pakt het uit de zak en bekijkt vol onbegrip de verschillende delen)

Moeilijk kan dat niet zijn. Als onze Wim dat kan, kan ik dat ook.

Goh! Ga ik vanavond lekker slapen zeg! En geen gesnurk naast me!

Alleen het kabbelen van dat beekje.

(Sien snapt niet hoe de stokken aan de tent moeten)

Allez, zeg, die stokken zijn toch veel te lang?

Hebben ze me nu verkeerde meegegeven?

(kruipt in de tent op zoek naar het systeem - dan begint haar gsm, die in de rugzak zit, te piepen - ze geraakt niet goed terug uit de tent die als een laken over haar hangt - als ze er uiteindelijk uit geraakt houdt het gepiep op)

Ja, zeg, plezant, hé!

Maar hoe moet dat nu met die tent?

--->

SIEN <---

Eerst nog maar wat drinken. Tijd genoeg. Ha, en zo'n weer!

De telefoon rinkelt opnieuw. Sien neemt op.

Hallo!

Ja, Georges.

Dat zeg ik niet, Georges. Op een goeie plaats, midden in de natuur.

Rust en kalmte, Georges.

Morgen, Georges, morgen kom ik naar huis.

Wat?

Er liggen toch pizza's in de diepvries. Drie, ja, voor ieder een.

Wat?

Waarom wil jij nu frieten bakken?

Ja. Ja. Allez, de aardappelen weet je toch liggen, hé.

Zeg, Georges, ik heb gezegd: trekt uwe plan. 't Is genoeg geweest, ik wil dit weekend voor mij. Jullie zijn allemaal groot en wijs genoeg, nu kun je het eens doen op uw eigen manier!

Ik ga inleggen, Georges.

Jaja, tot morgen.

(hoofdschuddend, zuchtend)

Al twintig jaar sta ik gereed, dag in dag uit.

Wassen, luiers verversen, eten geven, naar school brengen, pleisters plakken, dokter roepen, plooiën glad strijken, hun kot in Leuven schilderen...

Vandaag niet. Programma: nul! Behalve de Kampioenen, dat wil ik niet missen.

Ik vraag me af wat Marcske weer zal aanvangen.

Da's toch wel ne sukkelaar, hé!

Opnieuw telefoon. Sien aarzelt om op te nemen, maar doet het dan toch.

Ja?

Wimmeke, jongen, die broek hangt gewoon in de kast.

Je moet onder de hemden kijken, hé, op ne kapstok hangt een hemd en daaronder een broek.

Wat?

Jamaar uw horloge is toch bij de horlogemaker?

Waar die woont?

Zeg, Wimmeke, weet jij nu niet waar onze horlogemaker woont. Vraag dat dan maar aan papa.

Wat?

Die weet het ook niet?

Dan moet je maar wachten tot maandag, Wim, dan zal ik ze wel gaan halen.

Jamaar, je moet je daar niet kwaad over maken! Ik dacht dat je blij zou zijn dat ik me nu eens met niets bemoeide?

Wim, neen. Ik kom niet naar huis.

Dit weekend is van mij, jongen.

(kijkt naar de telefoon)

Oei, die zegt niet eens goeiedag!

(Sien gaat weer terug naar de tent en begint alles uit te proberen - het is

duidelijk dat ze de tent nooit
opgesteld gaat krijgen)
Ja, zeg, wat is dat voor iets raars.
Pfff, het is toch mooi weer, dan slaap ik buiten, hé.
Eerst lekker eten, dan de Kampioenen, en dan slapen.
Wat heb ik allemaal bij?
(haalt blikken uit haar rugzak en
dozen koekjes)
Goed genoeg, hé. Ik kon toch ook geen brood meenemen
of geen toespis, dan zaten zij zonder! En anders
eens een keertje niet eten, heel goed voor mijn lijn.
Een waterkuur!
Drinkt van het water.
(begint aan de tv te prutsen - ze
krijgt er geen beeld of geluid uit)
Allez, zeg, en thuis gaat dat altijd zo goed.
Er zullen toch wel batterijen in zitten, zeker?
(zoekt naar een luikje waar batterijen
kunnen achter zitten en vindt dat
niet)
Georges heeft gezegd dat het in orde was.
(neemt haar telefoon en belt naar
huis)

Hallo!
Zeg, Georges, hoe moet ik die tv aanzetten?
Ja.
Ja, dat zie ik.
Oké.
Er gebeurt niets, Georges.
Wat?
De friteuse ook niet?
Je moet het mandje wel op de juiste plaats zetten,
hé, Georges. Hoe, welk mandje? Je doet de frieten
toch in een mandje? Allez, Georges!
Ja, 't is goed, ik zal mijn plan wel trekken.
Daaag.
(kijkt rondom)
Amai, hier is't toch wel ferm, hé. Blij dat ik hier
ben.
Tijd voor mezelf.
Quality time!

Gezoem van muggen

(wappert wat met de handen)
Er zijn wel veel muggen hier.
(rommelt in haar rugzak)
De muggenmelk... niet aan gedacht!
(kijkt bedremmeld)
Als ze mijn friteuse maar niet vernebbelen.
En wat gaan ze bij die frieten eten? Zouden ze vlees
gaan halen zijn?
(kijkt naar de tent en probeert nog
iets, gooit het moedeloos neer)
Zouden ze de Kampioenen niet kunnen opnemen? Dan kan
ik maandag kijken... Neen, ik ga niet meer
telefoneren. Gedaan. Dit is mijn weekend, ze moeten
me gerust laten.

--->

SIEN <---
Amai, die muggen.
En dat lawaai van die beek.
Ooh, en nu denk ik er ineens aan: morgen moet ons
Caroline naar de volksdans!
En die moet dat inschrijvingsformulier meenemen voor
die reis.
Als ze dat maar niet vergeet!
(pauze)
Die gaat dat vergeten, hé!
(pauze)
't Is een slecht weekend.
(begint alles weer samen te rapen, de
tent zo goed en zo kwaad mogelijk)
Ik ga volgende week een weekend voor mezelf nemen.
Ik weet nu al een goed plekske, dat moet ik niet meer
zoeken.
Maar 't is een slecht moment.
Volgende week, ewel, dat wordt een weekend zonder
zorgen!
(kijkt op haar horloge)
Als ik me haast kan ik nog net de Kampioenen zien!
(haastig af met volle armen)

EINDE